

Teza: zasada działania z urzędu.

Wydanie przez rzecznika dyscyplinarnego postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia z powodu, iż skarżący nie wskazał jakie informacje ujawnione w toku postępowania cywilnego mogłyby mieć wpływ na postępowanie administracyjne, jest bezpodstawne. Wszystkie wątpliwości powinny być wyjaśnione przez rzecznika dyscyplinarnego, który jest obowiązany działać z urzędu (art. 9 § 1 kpk.).

Warszawa, 21 października 2020r.

WO-95/20

POSTANOWIENIE z dnia 21 października 2020r.

**Wyższy Sąd Dyscyplinarny
Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie**

w składzie:

Przewodniczący: S WSD Andrzej Hryniewicki

Sędziowie: S WSD Juliusz Cybulski

S WSD Rafał Ziemiński- sprawozdawca

Protokolant: Dorota Waleszkiewicz

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Mariusza Łatkowskiego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 21 października 2020r. zażalenia P. A. J. z dnia 19 grudnia 2019 roku na postanowienie Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego KIRP w Warszawie o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 14 listopada 2019 roku w sprawie sygn. akt GRD 17/2019, na podstawie art. 437 § 1 i art. 436 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 i art. 70³ ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (tj. Dz.U. 2018r. poz. 2115 ze zm.)

postanawia :

1.

Uchyla w całości postanowienie Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 14 listopada 2019 roku w sprawie sygn. akt GRD 17/2019 o odmowie wszczęcia dochodzenia.

2.

Przekazuje sprawę według właściwości Głównemu Rzecznikowi Dyscyplinarnemu Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie do dalszego prowadzenia.

Kosztami postępowania obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.

Pismem z dnia 14 stycznia 2019r., skierowanym do Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie - P. A.J. złożył skargę na radcę prawnego R. C. (1). W piśmie zarzucił radcy prawnej naruszenie zasad etyki zawodu radcy prawnego, poprzez to, że radca prawna R. C. (2) występuje w dwóch postępowaniach cywilnych toczących się przed Sądem Rejonowym w Słupsku i Sądem Okręgowym w Słupsku, jako pełnomocnik jego przeciwnika procesowego D. G. i w ramach tych postępowań nabyła i posiada wiedzę w przedmiocie nieruchomości stanowiącej własność skarżącego, położonej w S. przy ul. (...). Podejmowane przez radcę prawnego działania w ww. postępowaniach są dla skarżącego niekorzystne. Nadto po zakończonej rozprawie cywilnej radca prawny zwróciła się do skarżącego, jak on twierdzi,

stwierdzając, że „to jeszcze nie koniec i będą dalsze konsekwencje.” W styczniu 2019 roku skarżącemu doręczono dwie decyzje Samorządowego Kolegium Odwoławczego w S. dotyczące zobowiązań podatkowych skarżącego związanych z ww. nieruchomością. W składzie orzekającym kolegium zasiadała m.in. radca prawna R. C. (2). W ocenie skarżącego ww. radca prawna powinna była wyłączyć się ze składu kolegium w sprawie, która dotyczyła jego nieruchomości, bowiem reprezentując przeciwnika procesowego skarżącego w postępowaniach cywilnych nabyła dużą wiedzę o nieruchomości i z tego powodu nie mogła być obiektywna i bezstronna. W ocenie skarżącego nastąpił również konflikt interesów między działaniami radcy prawnej R. C. (2), jako pełnomocnika reprezentującego przeciwnika procesowego skarżącego w postępowaniach cywilnych a orzekaniem przez nią sprawy skarżącego w ramach jej funkcji sprawowanej w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w S..

Postanowieniem o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 14 listopada 2019 roku w sprawie sygn. akt GRD 17/2019, Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych, na podstawie art. 17§ 1 pkt.2 k.p.k., w zw. z art. 325a §2 k.p.k., w zw. z art. 325e §1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, w zw. z §15 ust.5 Uchwały Nr 98/ (...) Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 września 2015r. w sprawie działania Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego, rzeczników dyscyplinarnych, a także ich zastępców oraz trybu i sposobu wyboru zastępców Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego i zastępców rzeczników dyscyplinarnych - odmówiła wszczęcia dochodzenia w

sprawie o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych.

W uzasadnieniu postanowienia Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych wskazała m. in., iż:

- Postępowanie przed SKO toczy się w oparciu o przepisy postępowania

administracyjnego i członek składu orzekającego podlega wyłączeniu z rozpoznania sprawy w sytuacji m.in., gdy jest stroną albo pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynika sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki. W ocenie Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego żadna z tych okoliczności nie zachodziła w sprawie,

- Skarżący nie wskazał jakie to informacje ujawnione w toku postępowania cywilnego mogłyby mieć wpływ na postępowanie administracyjne,
- W jej ocenie nie miało miejsca również naruszenie art. 10 KERP, gdyż

stanowi on unikaniu konfliktów interesów a także nakazuje dochowanie tajemnicy zawodowej i lojalności wobec klienta, a skarżący nie był jej klientem.

- W jej ocenie w skardze nie wskazano żadnych zachowań radcy prawnej,

które naruszałyby godność zawodu radcy prawnego Podsumowując - według Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych, w świetle dowodów zgromadzonych w postępowaniu sprawdzającym, brak jest jakichkolwiek podstaw do przypisania radcy prawnej R. C. (2) popełnienia zarzucanych jej przewinień dyscyplinarnych określonych w art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych.

Powyższe postanowienie, zażaleniem z dnia 19 grudnia 2019 roku zaskarżył A. J., zarzucając zaskarżonemu postanowieniu naruszenie przepisów postępowania, wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez wszczęcie dochodzenia w sprawie radcy prawnej R. C. (2) w przedmiocie naruszenia zasad etyki radcy prawnego.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie (zwany dalej: (...)) zważył, co następuje:

W ocenie WSD Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego nie wyjaśnił sprawy w sposób w jaki wymagałaby tego przedmiotowa sprawa. Wielokrotnie, w uzasadnieniu, Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego wskazuje, że

skarżący nie wykazał istnienia szeregu okoliczności w sprawie, m.in. jaką wiedzę posiadała radca prawna R. C. (2) w trakcie omawianych w sprawie postępowań cywilnych, jakie to informacje ujawnione w toku postępowania cywilnego mogłyby mieć wpływ na postępowanie administracyjne etc. W ocenie WSD, takie okoliczności mogą mieć znaczenie w sprawie i powinny być wyjaśnione przez Zastępcę Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego w trakcie postępowania. WSD chciałby również podkreślić, że radcy prawnego, które podważa zaufanie do zawodu radcy prawnego, o którym wspomina art. 11 pkt. 2 kodeksu etyki radcy prawnego może być rozumiane poprzez negatywny odbiór społeczny i tę kwestię powinien między innymi wyjaśnić Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego.

W wyjaśnieniu tego może pomóc Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego ustalenie czy radca prawna R. C. (2) podjęła próbę wyłączenia się z orzekania w sprawie SKO, a jeżeli nie to z jakich powodów, kiedy skarżący dowiedział się o tym, że w składzie (...) była radca prawna R. C. (2) i czy podjął działania na drodze postępowania administracyjnego by podnieść tę kwestię.

Powyższe, w ocenie WSD warto, by Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego wyjaśnił, zbierając odpowiedni materiał dowodowy, w kontekście również art. 25 ust. 1 KERP, o którym Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego wspomina w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, stosownie do którego radca prawny powinien dbać aby jego działania nie podważały zaufania do zawodu radcy prawnego i jego godności.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70 ze znakiem 6

ust. 1 i 2 Ustawy o radcach prawnych w związku z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnj.a-20-rnärca 2015 r. nr 86/IX/2015.